



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 62. Liber de Perseverantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

jungit; quod nos prædestinaverit secundum Beneplacitum Voluntatis suæ, ne

Sæculum V.
A. C. 428.

quis propria sua voluntate gloriatur. Quia autem Semipelagiani ad illam responsionem, tanquam ultimum receptaculum, confugere poterant; Deus nos prædestinavit, ut Sancti essemus, quia prævidit, esse credituros. S. Augustinus ostendit, in hac vocatione omnia, etiam fidem, comprehendit. Nam S. Paulus Eph. I. 13. Deo Gratias agit pro fide Ephesiorum, & Thessalonicensium; nunquid autem esset Deo illudere, si gratias ageremus, pro eo, quod non accepimus? & dum dicit I. Cor. 16. 8. Apostolus, Deum sibi portam aperire ad prædicandum Evangelium; quid aliud vult insinuare, nisi quod Deus audientium corda ad fidem disponat?

c. 19.

Eph. I. 13.

I. Thess. 2. 13

Coloss. 4. 2.

I. Cor. 16. 8.

2. Cor. II. 12.

13.

§. LXII.

Liber de perseverantia.

Libro secundo S. Augustini ad Prosperum, & Hilarium idem erat Titulus:

Prosp. init.
ad except.
Genne. c. 2.

De Prædestinatione Sanctorum; sed tempore posteriori dictus est: *De Dono Perseverantiæ*, quia ab hac quæstione initium ducitur. S. Augustinus imprimis docet, illam Perseverantiam, de qua legimus: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*; non minus esse Donum Dei, quam fidei principium, & ex eo, quod pro hoc dono oremus, principaliter hanc veritatem probat; quia Deo

Hist. Eccles. Tom. V.

P p p

illud

Sæculum V.

A. C. 428.

c. 3. 4. 5.

c. 6.

c. 7.

c. 8.

c. 9.

1. Joa. 2. 19.

illuderet, qui peteret, quod sibi a Deo dari non posse crederet. At profecto vix aliud quidquam in Oratione Dominica petimus, secundum explicationem S. Cypriani, qui Pelagianos, antequam nascerentur, refutavit. Perseverantiam præcipue petimus, dum oramus, ne tentationi exponamur! nam verum quidem est, unumquemque, dum sua voluntate a Deo recedit, mereri, ut Deus eum deserat, sed ne tantum malum incurramus, ita oramus. Nemo, hac super materia disputando, cerebrum excruciet, sed solummodo ad quotidianas Ecclesiæ preces attendat! orat Ecclesia, ut Infideles credant! ergo Deus est; qui convertit. Orat, ut Fideles perseverent! ergo ipse perseverantiam dat. Deus se perseverantiam daturum prævidit, & hoc est Prædestinatio.

Sed, dicunt: *Quare Gratia Dei non distribuitur secundum merita hominum, quia Misericors est? & quare non omnibus datur, quia justus est?* Ex duobus parvulis, æqualiter peccato originali subditis, unum assumit, alterum relinquit. Ex duobus adultis Infidelibus unum efficaciter vocat, & non alterum. Hæc sunt impenetrabilia Dei judicia! at longe difficilius capere, quare ex duobus justis perseverantia uni detur, & non alteri. Illud vero certissimum, quod ille ex numero Præ-

destinatorum fuerit, & non alter. *Ex mo-*

bis prodierunt, sed non erant ex nobis, in- Sæculum V.
quit S. Joannes. Erant in uno sensu, quia A. C. 428.
vocati, & justificati, in alio sensu non e-
rant, quia non Prædestinati. Hoc Præde-
stinationis Mysterium esse incomprehen-
sibile, JESUS Christus docet, dum dicit:
Quia si in Tyro, & Sidone factæ fuissent Luc. 10. 13.
virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in Matth. 11. 21
Cilicio, & cinere sedentes pæniterent. Ne-
mo enim jam dicat, Deum denegare, præ-
dicationem Evangelii iis, quos Verbum
Dei non recepturos prævidet.

Verumtamen dicebant Semipelagia-
ni: non est consultum ejusmodi Doctri-
nam vulgare; Prædicationi, exhortatio-
nibus, correptionibus nocet. Nihilomi-
nus S. Paulo, & ipsi Domino JESU Christo
visum, eam non reticere. Et profecto, quis
dicet, Deum non prævidisse illos, quibus
fidem, aut perseverantiam daturus erat?
atqui Prædestinatio nihil aliud est, quam
præscientia, & præparatio Beneficiorum n. 35. c. 18.
Dei, quibus certissime liberantur omnes n. 47.
illi, qui liberantur. Eadem contra Præ- De Perseve-
scientiam, & contra Gratiam objici pos- rantia.
sunt. Non diffitendum, prudentia opus
esse, dum populo hanc Doctrinam prædi- c. 22.
camus, & non simpliciter dicendum: Dei
Prædestinatio est infallibiliter certa, ita ut
vos ideo ad fidem perveneritis, quia vo-
luntatem obediendi accepistis; & vos pec-
cato inhæretis, quia necdum Gratiam ad

P p p a resur-

Sæculum V.
A. C. 428.

resurgendum accepistis; at si Prædestinati estis, eandem cum Prædestinatis Gratum accipietis; & vos alii, si reprobi estis, cessabit obedi- re. Quamvis hæc omnia in se, & in sensu sano vera sint, si tamen dure, & importune ingerantur, intolerabilia redduntur. Potius dicendum: Prædestinatio certa vos ab infidelitate ad fidem adduxit, & faciet, ut perseveretis. Si adhuc affectus vester ad vitia duret, monita salutaria recipite, cavete tamen, ne extollamini, Deus enim in vobis & velle, & facere operatur. Si aliqui necdum vocati sunt, oremus, ut eos Deus vocet, nemo quippe scit, an non sint Prædestinati. Quantum attinet ad Reprobos, nunquam de illis, nisi in tertia Persona loquendum, si exemplo dicamus: *Si qui modo obediunt, & prædestinati non sunt, non nisi ad tempus bene operantur, & usque ad finem in obedientia non perseverabunt.* Præprimis minus docti monendi sunt, ut disputationes sapientioribus se relinquunt, & ad orationem Ecclesiæ attendant.

6. 23.

6. 24.

S. Augustinus librum claudit in hæc verba: *Qui hæc legunt, si intelligunt, agant Gratias Deo, si non intelligunt, orent Deum, ut eorum intellectum illustret. Qui existimant, me falli, attentissime perpendant, quæ dixi, ne forte ipsi fallantur. Ego vero Gratias Deo ago, si quando operum meorum Lectores me instruant, & corripiant,*

gant, atque id officii præprimis ab Ecclesiâ Sæculum V.
 Doctoribus, si, quæ scribo, legere dignen- A. C. 428.
 tur, expecto. S. Augustinus ad objectio-
 nem ex differentia Gratiæ in duplici sta-
 tu, nempe Adami, & nostra, deductam,
 nihil respondet. (*)

§. LXIII.

Liber de Hæresibus.

In hoc libro de Perseverantia dicit S. Au- c. 21. n. 55.
 gustinus, quod eodem tempore concin-
 nandis suis Retractationibus laboraverit,
 atque etiam in ultima sua Epistola ad
 Quodvultdeus earumdem mentionem fa-
 cit, unde patet, eam sub idem tempus
 scriptam. Quodvultdeus tunc Diaconus
 Carthaginensis, & post hæc Ejusdem Ec-
 clesiæ Episcopus, ad S. Augustinum Epi- Ap. Aug. ep.
 stolam dedit, qua Nomine totius Cleri ro- 221.
 gabat, ut brevem Tractatum scriberet,
 qui Compendio omnes Hæreses, ab initio
 Christianæ Religionis ortas, complecte-
 retur; statim quidem S. Augustinus id Ep. 222.
 laboris in se suscipere obtenta operis diffi- Sup. Lib.
 culta- XVIII. 10.
 Epist. 223.

P p p 3

(*) Ad hunc Fleurii locum Anonymus I. dicit,
 Lectores ex Analyfi Epistolarum, & Librorum
 S. Augustini, quam his suis observationibus sub-
 junxit, judicatu-ros, an quidquam ab Adversariis ob-
 jectum fuerit, cui S. Augustinus respondendo non
 satisfecerit. Et addit: *In Analyfi libri de Cor-
 reptione, & Gratia ostendam, hunc S. Patrem in
 hac materia nihil scripsisse, quod Novatoribus
 faveat.*